

потенціалу країни. Більш того, як прогнозують дослідники даної проблематики, альянс стане гарантом стабільності, що, в свою чергу, стане привабливим для інвестування в Україну іноземного капіталу [4].

Отже, сподіваємось, що членство в НАТО відкриє для Української держави широкі перспективи політичного, економічного, соціального розвитку та матиме велике цивілізаційне значення. Приєднання до демократичних націй, взаємодія з ними у боротьбі проти міжнародного тероризму, розповсюдження ядерної зброї, торгівлі людьми, наркотиків, з питань захисту навколишнього середовища, становлення громадянського суспільства, гармонізації вітчизняного законодавства, розвитку економіки, зростання рівня життя позитивно вплине на розвиток України та зміцнення єдності світової спільноти в цілому.

Література

1. Томашевич О. Україна та операції з підтримання миру під егідою НАТО / О. Томашевич // Актуальні проблеми міжнародних відносин. – К., 2001. – Вип. 28. – Ч. 2. – С. 92.

2. Для чого Україні вступ до НАТО? / Національний центр з питань євроатлантичної інтеграції України ; Т-во «Знання» України ; Н.-д. центр правової інформатики Акад. правових наук України / О.В. Палій (підгот.). – К. : Т-во «Знання України», 2007. – С. 24.

3. Вашингтонський договір. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.nato.int/cps/uk/natohq/official_texts_17120.htm.

4. Економічні аспекти реструктуризації оборонно-промислового комплексу України з використанням потенціалу НАТО та її країн-членів / М.М. Єрмошенко, С.А. Єрохін, Г.Ф. Курочкін; Національна акад. управління. – К., 2004. – С. 71.

УДК 340: [37.015.31: 316.42] (043.2)

Енеді К.П., студентка,
Навчально-науковий юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ, Україна
Науковий керівник: Пильгун Н.В., к.ю.н., доцент

ПРАВОВЕ ВИХОВАННЯ МОЛОДІ У СУЧАСНОМУ ГРОМАДЯНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Правове виховання молоді є важливою складовою частиною ідейно-політичного та морального виховання громадян. Одним із аспектів всебічного розвитку особистості є висока правова культура. Адже не можна вважати фізично здорову людину гармонійно розвиненою, якщо вона, маючи широкі знання, добре працюючи або навчаючись, порушує закони, права. Здатність людини розуміти правила співжиття і вимоги

законів та відповідно поводитися не є вродженою, вона формується під впливом спеціальних виховних заходів, є наслідком спілкування з іншими людьми, участі в різних видах діяльності [1, с. 19].

Однією з важливих передумов формування громадянського суспільства є правове виховання. У вузькому розумінні його можна розглядати як цілеспрямований повсякденний, систематичний вплив юридичної теорії та практики на свідомість людей з метою виховання в них відповідного рівня правової свідомості, культури та зразкової правомірної поведінки. У широкому розумінні – як вплив всіх правових чинників суспільного життя, в тому числі й правової системи на формування в індивідів і колективів людей певних правових якостей, які відповідають досягнутому в суспільстві рівню правової свідомості та правової культури, тобто розуміючи під правовим вихованням скоріше правову соціалізацію [2, с. 8]. Виховання молоді, в дусі патріотизму, свідомого відношення до праці, високої культури нетерпимості до явищ, що суперечать нормам моралі, передбачає формування у підростаючого покоління правової культури та правової свідомості. Правова свідомість відображає правову дійсність у формі знання права, оціночного відношення до нього та практичного його застосування, ціннісних орієнтацій, які регулюють поведінку в юридично значимих ситуаціях. Формування правосвідомості української молоді визначає й правову культуру особистості. Ця культура передбачає глибоку повагу до правової основи держави і суспільного життя; розуміння соціальної ролі права і переконання в необхідності точного дотримання його норм і принципів.

Існує така структура та зміст правового виховання, які покликані сформувати такі якості у молодій людини: знання місця права в суспільстві, його значення, напрямків правового регулювання, принципів цього регулювання; знання норм та інститутів різних галузей права в межах, необхідних для побутової, учбової, трудової, суспільної діяльності; навички застосування права в конкретних ситуаціях, комплексні характеристики варіантів вчинків не тільки як правильних чи неправильних, поганих чи хороших, але й законних і незаконних; відношення до права як високої соціальної цінності, носію ідеї справедливості; відношення до правозастосовчої практики як до забезпечення життя закону; внутрішня готовність до дотримання правових принципів і конкретних вимог правомірної поведінки; готовність сприяти правомірній поведінці інших осіб [3, с. 122]. При цьому, важливо, щоб вище перераховані елементи правосвідомості були сформовані не тільки на інформаційному, а також на емоційному рівні, потрібно враховувати не тільки вікові соціально-психологічні особливості, але й специфічне становище молоді, становище підопічних до закінчення навчання (в деяких випадках сім'я продовжує опіку і далі), невизначеність майбутнього, невлаштованість сьогодення пов'язаних з економічною

кризою, яку переживає країна. Звикання до ролі підопічного, негативно впливає на здатність молоді людини самостійно приймати рішення у будь-якій більш-менш складній ситуації, достатньо швидко оцінювати її і вибирати правильний варіант поведінки. Становище «дорослих дітей» сприяє виникненню звички до несамостійності, безвідповідальності, посилює піддатливість негативним впливам [4, с. 53]. Правове виховання покликане нейтралізувати або усунути ці деформації в особистісному розвитку. Засвоєння правових вимог, які несуть у собі у концентрованому вигляді великий досвід нашого суспільства, суттєво полегшує молодим людям регулювання своєї поведінки, формування громадянської позиції тощо. Правове виховання повинно складатися так, щоб молоді люди, члени суспільства переносили центр ваги не на заучування правових вимог, а на їх застосування у навчальній, трудовій, сімейно-побутовій, громадській діяльності. Подальший розвиток і вдосконалення правовиховної діяльності з молодими членами суспільства передбачає і фактичне вивчення стану їх правової свідомості, включаючи суспільну і групову думку окремих контингентів і об'єднань стосовно закону, практики його застосування, ефективності боротьби з правопорушеннями, діяльності правоохоронних органів. Все це буде сприяти підвищенню правового виховання молоді, протидії антисуспільним поглядам і звичкам серед даного вікового контингенту [5, с. 100]. Отже, правове виховання молоді у сучасному громадянському суспільстві – це цілеспрямований постійний вплив, з метою формування в неї правової культури і активної правомірної поведінки. Правове виховання як одна з передумов формування громадянського суспільства полягає у тому, щоб навчити людину необхідних в житті юридичних знань і навчити її поважати закони і підзаконні акти, а головне їх дотримуватися, тобто сформувати достатньо високий рівень правової культури, здатний уникнути правопорушень або значно зменшити їх кількість.

Література

1. Лисогор В. Правова культура як елемент механізму реалізації прав і свобод громадян / В. Лисогор // Підприємництво, господарство і право. – 2009. – № 5. – С. 19-21.
2. Макушев В.П. Правова та громадянська культури як різновид соціокультурних факторів з формування системи стримувань і противаг побудови громадянського суспільства / В.П. Макушев // Право і суспільство. – 2009. – № 3. – С. 8-16.
3. Кутиркін А. Шляхи розвитку теорії та практики правового виховання населення України / А. Кутиркін // Право України. – 2008. – № 3. – С. 122-125.
4. Макаренко Л.О. До проблеми формування правової культури в Україні / Л.О. Макаренко // Віче. – 2007. – № 18. – С. 52-53.
5. Головченко В. Правові механізми формування правосвідомості студентів / В. Головченко // Право України. – 2006. – № 4. – С. 100-103.